

بررسی راهکار های اقلیمی در معماری و شهرسازی سنتی ایران در اقلیم گرم و خشک نمونه موردی (اردکان)

پریا علی اکبری¹

حمید رحیمی مهربان²

1- دانشجوی کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد قزوین

Pariaaliakbari@yahoo.com

2- دانشجوی کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد قزوین

h.mehraban98@yahoo.com

چکیده

پیشینه طراحی و ساخت و ساز با توجه به معیارها و ویژگی های طبیعی و اقلیمی در معماری سنتی ایران به صدها سال میرسد و از شاهکارهای معماری در جهان به شمار میآید در ایران به علت دارا بودن ، چهار اقلیم متفاوت (گرم و مرطوب، گرم و خشک، معتدل و مرطوب و سرد، معماری های متفاوتی) به ویژه در طراحی مسکن بومی هماهنگ با اقلیم بوجود آمده که در چنین فضاها ساخت شده ای، به کارگیری مصالح بومی که کمترین تأثیر نامطلوب بر محیط را دارند و همچنین کاهش میزان انرژی مصرفی با استفاده از مصالح محلی، موجب پایداری محیط زیست و افزایش دوام بناها گردیده اند. به طور کلی استفاده از انرژی های طبیعی و نیز حفظ و جلوگیری از هدر رفتن انرژی تولیدی از سایر منابع و تنظیم تعادل حرارتی به صورت منطقی بین داخل و خارج ساختمان هدف اصلی ساکنان اقلیم گرم و خشک بشمار میآید، که شکل کلی بافت شهری، تراکم، کالبد، نوع مصالح بکار رفته در این اقلیم از شواهد امر میباشند. در این مقاله سعی بر آن است که اصول معماری همساز با اقلیم در مناطق گرم و خشک با تکیه بر روستای فهرج بررسی گردد.

واژه های کلیدی : معماری سنتی، مصالح بومی، اقلیم و معماری، کالبد، پایداری محیط زیست